No. 43. Ao. 1851.
Donderdag, 10 April.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 7 April 1851.

Bij Gouvernements-resolutie van den 5den dezer maand No. 433, is aan den Heer C. M. Moes v. d. m., op deszelfs daartoe gedaan verzoek, een *eervol* ontslag verleend als Lid *der Commissie van Onderwijs.*

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 7 April 1851.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt dat tengevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan den slaaf *Voigt*, oud 23 jaren, zoon van *Lotje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. Mazer.

2o. Aan het slavenkind *Amalia*, oud 9 jaren, dochter van *Regina*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan C. C. Westerlee.

3o. Aan den slaaf *Simon*, oud 48 jaren, zoon van *Mietje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. M. A. Coupijn n. ux.

4o. Aan de slavin *Rosalina*, oud 19 jaren, dochter van *Kate*, en haar kind *Johanna*, oud 1 jaar, toebehoord hebbende aan Plantagie *Union* ½, en

5o. Aan de slavin *Frederika*, oud 29 jaren, dochter van *Toetoe*, en haar kind *Ferdinand*, oud 11 jaren, toebehoord hebbende aan Plantagie *Clifford Cocqshoven*,

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Albertus Mos.*
2o. *Amalia Rudolphina Oosterlee.*
3o. *Petrus Simon Tigchel.*
4o. *Rosalina Eendragt.*
Johanna Henrietta Josephina Eendragt.
en 5o. *Louisa Frederica Klifford.*
Ferdinand Klifford.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1851.

7 April. Van het slavenkind *Lodewijk*, oud 6 jaren, waarvan de moeder onbekend is, toebehoorende aan Plantagie *Kortevreugd.*

» » Van den slavenjongen *Interest*, oud 14 jaren, zoon van *Baronesse*, toebehoorende voor den vrijdom aan de weduwe J. W. Becker geb. Lugard.

7 April. Van de slavin *Clarisse*, oud 51 jaren, dochter van *Dorothea*, en hare kinderen: *Wilhelmina*, oud 25 jaren, en *Henriette*, oud 19 jaren, toebehoorende den boedel van wijlen J. C. Heshuizen.

» » Van de slavin *Sophietje*, oud 43 jaren, dochter van *Grietje*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. V. Z. Toni.

» » Van het slavenkind *Heintje*, oud 5 jaren, zoon van *Esther*, toebehoorende voor den vrijdom aan L. D. A. Löding.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 April 1851.

Bij Gouvernements-resolutie van den 8sten dezer Maand No. 442, zijn tot *Leden van de Commissie van Onderwijs* benoemd, de Heeren Mr. A. Kikkert Schotborgh, Mr. H. C. Focke en H. J. Blancke.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 April 1851.

(5183) Ten verzoeke van den WelEerwaarden Heer A. Roelofsz wordt bij deze van Zijn WelEerw. voornemen om deze kolonie te verlaten, aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 April 1851.

[5187) Op verzoek van den Heer Francis Whittemore Cragin wordt van zijn voornemen om uit deze kolonie te vertrekken, bij deze aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 9 April 1851.

De Heer Jacob Bernard Stokvis, voornemens zijnde deze kolonie te verlaten, wordt tenzijnen verzoeke, hiervan aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
(5184) J. Æ. LISMAN.

Gouvernements-Secretarie.

POST-KANTOOR.

Op aanstaanden Donderdag den 10den dezer, zal van hier naar *Curaçao* vertrekken, Z. M. Brik *de Venus*, kapitein Luitenant ter Zee Van Hasselt; zullende de met dien bodem derwaarts te verzenden Brieven - pakketten op gemelden dag, des morgens ten *negen* ure, worden gesloten.

Paramaribo, den 7 April 1851.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Nieuwstijdingen.

BELGIE.

Brussel, 12 Februarij.

Uit een overzigt van den handel te Antwerpen, gedurende het jaar 1850 [door de *Ned. Staats Courant* medegedeeld] blijkt, dat in het genoemde jaar aldaar zijn aangekomen; onder verschillende vlaggen, 1423 schepen metende 237,796 tonnen. In het jaar 1849 waren er aangekomen 1663 schepen, metende 275,011 tonnen. Onder de in 1850 aangekomen schepen waren 237 onder Belgische vlag, 129 Fransche, 53 Amerikaansche, 494 Engelsche, 80 Nederlandsche, 64 Pruissische, enz. — Het aantal der vertrokken schepen heeft bedragen 1457, waarvan 337 in ballast.

Het getal der in 1850 over Antwerpen vertrokken landverhuizers is weder veel minder geweest dan vroeger. Met 41 schepen zijn 6831 landverhuizers vertrokken; in het jaar 1849 waren 70 schepen met 10.317 landverhuizers uitgezeild.

In het algemeen is het afgeloopen jaar voor den handel ongunstig geweest. De opgedreven prijzen der producten in de kolonien, de onzekerheid der omstandigheden, en vooral de onzekerheid omtrent onze handelswetgeving; de reeds plaats gehad hebbende of nabij zijnde afloop der handelstractaten met eenige andere natien, dit een en ander heeft den speculatiegeest uitgedoofd. Men weet niet, wat te beginnen en hoe de kapitalen te plaatsen om er voordeel uit te trekken, zoodat de handel nagenoeg stil staat.

—De Brusselsche *Independance* deelt het volgende schrijven uit Hamburg van den 7den dezer mede:

» De tegenwoordigheid van een Oostenrijksch leger in een groot gedeelte van Noord-Duitschland is voorzeker eene gewigtige gebeurtenis, allezins geschikt om de ernstige aandacht bezig te houden dergenen, wien de belangen van het gemeen vaderland ter harte gaan.

» Het wordt meer en meer duidelijk dat het onderdrukken van het revolutionnaire beginsel, en het herstel der wettige orde in de beide Hertogdommen niet de eenige oorzaak zijn van de verschijning des Oostenrijkschen adelaars in die afgelegen streken, waar hij zich sedert 1631 niet meer vertoond had. Men wil voor goed met de democratie breken, haar een beslissenden slag toebrengen, zoodat zij buiten staat zij om het hoofd weder te verheffen, zooals in 1848 en 1849. Dit houdt men algemeen voor de reden van de aanwezigheid der Oostenrijksche troepen, en het ontbreekt niet aan omstandigheden, die dit gevoelen schijnen te wettigen.

» De Duitsche grondregten, die de Frankfortsche Nationale Vergadering ten tijde van hare oppermagt afkondigde, zijn destijds in al de Staten ingevoerd en bezworen. Nadat de revolutionnaire storm bedaard was, en de regeringen in de groote monarchien hare magt allengs hersteld hadden, zijn die grondregten daar weder buiten werking gesteld. Maar in

de kleinere en zwakkere Noord-Duitsche Staten zijn zij nog op dit oogenblik wettig in werking. Nu zijn het juist deze kleine Staten, in welke de Oostenrijksche krijgsbenden namens de oude bondsvergadering binnenrukken en kantonnementen betrekken.

»In het Groothertogdom Mecklenburg was het regt van vereeniging en vergadering aan de ingezetenen toegestaan en gewaarborgd. Eene talrijke afdeeling bondstroepen heeft voor eenige dagen een gedeelte van het land bezet, en gelijktijdig is bij een besluit des Groothertogs dat regt afgeschaft, met ontbinding der vereeniging en met verbod, onder bedreiging van gestrenge straffen, aan de ingezetenen om met een staatkundig doel te vergaderen zonder uitdrukkelijke vergunning van den minister van Binnenlandsche Zaken.

»In de vrije stad Bremen zijn de regtstreeksche verkiezingen en het algemeen stemregt als fundamentele beginselen in de nieuwe constitutie opgenomen; de tegenwoordige burgerraad, waar het democratisch element de groote meerderheid uitmaakt, is volgens die voorschriften verkozen, waarin de Senaat uit zwakheid of vrees, geene verandering heeft durven brengen. Maar de tegenwoordigheid der Oostenrijksche troepen op eenige uren afstands van het Bremer-gebied, heeft den Senaat moed gegeven, zoodat hij aan de burgervergadering de noodzakelijkheid heeft doen verklaren eener herziening der radicale bepalingen van de thans in werking zijnde kieswet.

»In Lubeck doet de burgerschap sedert 1848 vergeefsche pogingen om de magt van den senaat, die zij te regt als te onbeperkt beschouwt, binnen regtmatige grenzen te bepalen. Den 5den dezer hebben 1800 man Oostenrijkers die de oude, voorheen zoo magtige stad bezet, en onder hunne bescherming zal de Senaat zijne magt bevestigen en zullen alle pogingen om die te beperken een einde moeten nemen.

»Hier ter stede, in Hamburg, zijn sedert 1848 drie verschillende constitutien achtervolgens ontworpen, overwogen en aangenomen. Geene derzelve heeft in geregelde werking gebragt kunnen worden. De aloude oligarchische staatsinrigting is nog steeds in wezen en op dit oogenblik worden door den Senaat krachtdadige pogingen te Dresden aangewend, om haar bestaan onveranderd te doen handhaven. Het is te wachten dat hare onveranderlijkheid aldaar op nieuw erkend en gewaarborgd worden, en het bezetten der stad door 4500 Oostenrijkers zal hare handhaving ongetwijfeld nog voor langen tijd verzekeren.

»Dit zijn de onmiddellijke gevolgen van de tegenwoordigheid eener Oostenrijksche krijgsmagt in de verschillende Noord-Duitsche Staten. De rust en openbare orde zijn daardoor verzekerd, maar de zedelijke gevolgen er van kunnen nog niet berekend worden, en zullen afhangen van den korteren of langeren duur dezer Oostenrijksche inlegering."

FRANKRIJK.

Parijs, 21 *Februarij*.

De concentratie van nieuwe troepen in Italie en de taal van de Oostenrijksche pers, beginnen aan het Turksche ministerie vrees in te boezemen. Het plan van het kabinet moet reeds vastgesteld zijn voor het geval, dat ernstige gebeurtenissen mogten voorvallen. Voor het tegenwoordige stelt het ministerie alles in het werk, om aan de mogendheden alle voorwendsel tot storing van den geregelden loop der zaken te ontnemen.

Iphigenia Dessille.

Bij Nancij viel, gedurende de Fransche omwenteling, in den tijd van het schrikbewind, de goedaardige Desille. Zij liet twee dochters na, de eene gehuwd en moeder van vier kinderen, de andere nog ongehuwd. De laatste werd door een jong mensch allerteederst bemind, maar de tijdsomstandigheden, onder de bloedige heerschappij van Robespierre, had hunne echtverbindtenis tot betere dagen doen uitstellen.

Daar ontving men te Nancij bevel, om 30 zoogenaamde verdachten naar Parijs te voeren, ten einde aldaar voor den bloedraad te verschijnen. Onder die dertig was ook Iphigenia Desille. Zij werd naar de hoofdstad gesleept en voor de vreesselijke regtbank gebragt, wier leden, met alle ondeugden bezoedeld, elke deugd tot eene ondeugd wisten te maken, om aan hunne onverzadelijke bloeddorstigheid te voldoen.

Aan Iphigenia werd een brief voorgelegd, met den naam van Desille onderteekend, en geschreven aan eenen vijand der Republiek.

Is verre bekendheid met iemand landverraad? — vroeg zij.

Dat is de vraag niet, — antwoordde men haar, — de vraag is eenvoudig, of gij dien brief voor den uwen erkent?

Ik ken den brief, — sprak zij, — en indien nu mijn vonnis niet reeds geveld is, verzoek ik om eenen verdediger.

Men voegde haar den avdocaat Chaveau toe, en des anderen daags bezocht hij Iphigenia in hare gevangenis.

Ik vertrouw gaarne van u, — sprak zij, — dat gij alles wat in uw vermogen is, zult doen, om mij te redden. Gij hebt de beschuldiging in eenen brief gelezen. Wat zegt gij er van?

Er is volstrekt niets tegen u, — gaf hij ten antwoord, — dan het opschrift van dien noodlottigen brief, welks onderteekening gij voor den uwen erkend hebt.

Maar die brief behelst niets, wat de schrijfster verdacht kan maken.

Chaveau trok zijne schouders op en zweeg. — Zij ging voort:

Ik begrijp u. Mijn besluit is genomen. Verdedig mij zoo goed gij kunt. Ik heb niets schuldigs bedoeld. Het zal u niet aan gronden ontbreken om dit te bewijzen, en alle verdenking van zamenspanning tegen de Republiek, van mij af te wenden. Doch met meer nadruk zult gij mij verdedigen, wanneer ik u overtuig, dat mij zelfs niet ten laste gelegd kan worden, wat men in dit geval schuld noemt. Maar zweer mij vooraf, dat gij van hetgeen ik u zeggen wil, geen gebruik zult maken.

— Ik begrijp u niet; maar wees gerust omtrent mijne geheimhouding. Ik zweer u, die te zullen bewaren.

— Nu dan: de brief is niet door mij geschreven, maar door mijne zuster.

— Wat zegt gij?

— Ja! door mijne ongelukkige zuster, die moeder is van vier jonge kinderen.

— Mijn God!

— Moet er nu een doodvonnis geveld worden, — dan zij het over mij.

— Ik wil sterven voor mijne zuster. Hare kinderen vereisschen moederzorg, en hoe onontbeerlijk is die, vooral in onze dagen! Mijn besluit is derhalve genomen.

Chaveau stond ontroerd en bewonderd voor haar. Hij poogde nog het edele meisje van hare zelfopoffering terug te brengen, maar moest het opgeven en zijnen eed van geheimhouding vernieuwen.

Voor het schrikbewind werd zijne welsprekendheid door de overtuiging der waarheid aangevuurd, maar niets vermogt zijne cliente te redden: zij werd veroordeeld en stierf op het schavot, zonder een oogenblik in haar besluit te wankelen.

Dat Chaveau zoo vurig en wegslepend voor de onschuldige gepleit had, bragt ook hem in verdenking, en weinige maanden later moest hij mede het schavot beklimmen. Kort voor zijnen dood ontdekte hij het gebeurde met Iphigenia aan eenen boezemvriend. — Bewaar het in uw hart, sprak hij, tot dat betere tijden u veroorlooven, dit zeldzame voorbeeld van vrouwelijke zelfopoffering aan de wereld bekend te maken, en bij alle edele menschen de overtuiging te verlevendigen, dat ook de latere tijden voorbeelden van Arria's zielskracht kunnen aanwijzen.

En nog was deze gelijkenis zwak. — Arria stierf vrijwillig, doch met haren echtgenoot.

Scheepvaart.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Engelsche Schoener, Sally Evans, Kapt. Williams.

Idem, de Engelsche schoener Lady of the Night, kapt. V. Bartoccini. — Beiden van Demerarij.

Schepen in lading.

Naar Amsterdam:

Wilhelmina, kapt. J. N Klint, adres bij C. J. Leijsner. Sluit 15 dezer precies.

Prinses Charlotta, kapt. van der Brught; adres bij Gebroeders van Praag. — Sluit stellig ultimo dezer.

Anna Maria Henriette, kapt. H. F. Zeijlstra, adres bij Gisius & Co.

Paulina, kapt. J. van der Grient, adres bij Gisius & Co.

Triton, kapt. Reijntjes, adres bij Gisius en Co.

Antonia, kapt. Hendriks, adres bij C. J. Leijsner.

Eliza, kapt. D. H. Dirks adres bij M. D. Huidekoper.

Antonie en Eugenie, kapt. C. Meijer, adres bij F. P. Emanuels.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij Gisius en Co.

Adolf Frederik, kapt. G. Zwanenburg, adres bij Gisius en Co.

Snelheid, kapt. J. J. Gorter, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Men vraagt te HUUR:

Een *net*, niet al te groot woonhuis, met ruime solide bijgebouwen. Adres onder letter A. bij den Uitgever dezes. (5615)

Ontvangen

per de *Jonkvrouw Geertrui*, de navolgende *Engelsche* GOEDEREN, als:

Vijlen, Bijtels, hooi en mest Vorken, Zandpapier, Kunstlijm, Schaven, Schuiven, kist en hangsloten, Charnieren, *NAALDEN* in doozen, ijzeren Kettingen, Koekettingen en Koebellen, Rattenknippen, Kranen, *TUINHARKEN*, Percussie Sloten en Hanen, **Blaasbalgen, *Spijkers, enz.***

J. J. BENNERNAGEL.

Waterkant,

naast den Heer Wolff. (5616)

D. ALBERGA

heeft in Commissie ontvangen; Eene partij open gewerkte *Dameshoeden*, die hij voor *f* 3.50, *f* 4 en *f* 5 te koop aanbiedt. (5612)

á Contant te bekomen bij VAN WEST & Co.:

Kwart en *achtste* vaatjes kasseer VLEESCH, dito Worst en Saucijsjes. —

(5613)

Zwarte zijden *HOEDEN*, te bekomen bij

[5614] G. J. & H. W. LUGARD.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.